

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kas grozīta ar Padomes 2009. gada 22. decembra Direktīvu 2009/162/ES, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauti tādi dalībvalsts tiesību akti, ar kuriem nodokļa maksātājam ir liegts tajā dalībvalstī, kuras teritorijā tas veic uzņēmējdarbību, atskaitīt maksājamo vai samaksāto priekšnodokli par tiem pakalpojumiem, ko ir snieguši nodokļa maksātāji, kuri veic uzņēmējdarbību citās dalībvalstīs, un kas ir izmantoti pakalpojumu sniegšanai citās dalībvalstīs – t.i. dalībvalstīs, kurās šis nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību, – tāpēc vien, ka šis nodokļa maksātājs ir reģistrējies kā pievienotās vērtības nodokļa maksātājs atbilstoši vienam no diviem Direktīvas 2006/112, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2009/162, 214. panta 1. punkta d) un e) apakšpunktos paredzētajiem gadījumiem. Savukārt Direktīvas 2006/112, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2009/162, 168. panta a) punkts un 169. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauti tādi dalībvalsts tiesību akti, ar kuriem nodokļa maksātājam ir liegts tajā dalībvalstī, kuras teritorijā tas veic uzņēmējdarbību un ir atbrīvots no nodokļa, izmantot tiesības uz maksājāmā vai samaksātā priekšnodokļa atskaitīšanu par tiem pakalpojumiem, ko ir snieguši nodokļa maksātāji, kuri veic uzņēmējdarbību citās dalībvalstīs, un kas ir izmantoti pakalpojumu sniegšanai citās dalībvalstīs – t.i. dalībvalstīs, kurās šis nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību.

(¹) OV C 441, 28.11.2016.

Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 23. novembra spriedums (Tribunal Supremo (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Lieta C-547/16) (¹)

Konkurence — LESD 101. pants — Nolīgumi starp uzņēmumiem — Komerccattiecības starp degvielas uzpildes staciju ekspluatētājiem un naftas uzņēmumiem — Nolīgums par degvielas ekskluzīvu ilgtermiņa piegādi — Lēmums, ar kuru Eiropas Komisija atzīst uzņēmuma saistības par saistošām — Cik saistošs Komisijas lēmums par saistībām ir valstu tiesām — Regulas (EK) Nr. 1/2003 9. panta 1. punkts un 16. panta 1. punkts

(2018/C 022/19)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāji: Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González

Atbildētāja: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Rezolutīvā daļa

Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101. un 102. pantā], 16. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka lēmums par saistībām konkrētu nolīgumu starp uzņēmumiem kontekstā, ko Eiropas Komisija pieņēmusi saskaņā ar attiecīgās regulas 9. panta 1. punktu, neliedz valstu tiesām izvērtēt minēto nolīgumu atbilstību konkurences noteikumiem un vajadzības gadījumā saskaņā ar LESD 101. panta 2. punktu atzīt tos par spēkā neesošiem.

(¹) OV C 22, 23.1.2017.